

<http://physicsweb.org/article/news/9/8/9>

2005/08/16

تئری ی اعداد

یک فیزیک‌پیشه در ایالات متحده راه جدیدی برای کمی کردن خروجی ی علمی پی هر دانش‌پیشه پیش نهاده است. یُرگه هیرش [1] از دانش‌گاه کلیفرنیا در سن دیهگ [2] می‌گوید شاخص h (که براساس تعداد دفعه‌ها بی ای است که دانش‌پیشه‌ها به مقاله‌ها ارجاع می‌دهند) تخمینی از اهمیت، معنی داربودن، واژه کلی ی کارها ی یک دانش‌پیشه است. به گفته ی هیرش، شاخص h معیار مفیدی برای مقایسه ی آدم‌ها ی مختلف و تصمیم‌گیری در مورد استخدام، ارتقا، و تخصیص بودجه است [3].

تعداد مقاله‌ها ی که یک دانش‌پیشه منتشر می‌کند معیاری از مقدار تولید او است، اما در باره ی کیفیت تولید اطلاعاتی ندارد. تعداد ارجاع‌ها ی که یک دانش‌پیشه دریافت می‌کند معیار کیفیت بهتری است، اما اگر یک دانش‌پیشه جزئی متفلفها ی چند مقاله ی پراجع باشد، ممکن است شهرت آش به عنوان دانش‌پیشه بیش از واقع شود. هیرش می‌گوید رهیافت جدید آش این مشکلات را حل می‌کند. دانش‌پیشه‌ای با شاخص h ، مثلاً 10، 10 مقاله منتشر کرده که هر یک دستی کم 10 ارجاع دریافت کرده‌اند. بهترین پژوهش‌گرها بزرگ‌ترین شاخص h ها را دارند.

هیرش می‌گوید: «یک h -بزرگ معیار بسیار دقیقی از دست‌یافته‌ها ی علمی است. من شاخص h -بسیاری از فیزیک‌پیشه‌ها ی زمینه‌ای که با آن آشنا یم را بررسی کرده‌ام و دریافته‌ام بین دانش‌پیشه‌ها ی برا پیشان اعتبار زیادی قائل ام و شاخص h -بزرگ‌شان، یک هم‌بسته‌گی ی بسیار قوی هست.»

هیرش می‌گوید فقط چند ثانیه طول می‌کشد تا شاخص h -یک دانش‌پیشه را از پایگاهداده ی شبکه ی علمی ی آی‌اس‌آی [4] به دست آوریم، به شرط آن که

تشابه اسم در کار نباشد. مثلاً فیزیک پیشه‌ای که شاخص h ش از همه بزرگ‌تر است، ادوارد ویتن [5] (یک نظریه‌پرداز ریسمان از مؤسسه‌ی مطالعات پیش‌رفته در پرینستن [6]) با شاخص h برابر با 110 است. این یعنی ویتن 110 مقاله منتشر کرده که هر یک دست کم 110 ارجاع دریافت کرده‌اند.

بقیه‌ی فیزیک‌پیشه‌ها ی رده‌ی بالا این‌ها هستند: ماروین کهن [7] (94) (یک نظریه‌پرداز ماده‌ی چگال از دانش‌گاه کلیفرنیا دریرکلی [8]); فیلیپ آندرسن [9] (91) (یک نظریه‌پرداز ماده‌ی چگال از دانش‌گاه پرینستن [10]); سُتیون واينبرگ [11] (88) (یک نظریه‌پرداز ذرات از دانش‌گاه تگزاس در آوستین [12]); و مایکل فیشر [13] (88) (یک فیزیک‌ریاضی‌پیشه از دانش‌گاه مری‌لند [14]).

هیرش (که شاخص h خود ش 49 است) می‌گوید بعد از 20 سال، یک دانش‌پیشه‌ی موفق به شاخص h برابر با 20، یک دانش‌پیشه‌ی برجسته به شاخص h برابر با 40، و یک آدم واقعاً بی‌همتا به شاخص h برابر با 60 می‌رسد. او از این‌هم پیش‌تر می‌رود و می‌گوید یک پژوهش‌گر را وقت‌ی باید به دانش‌پاری ارتقا داد که شاخص h ش به حدود 12 رسیده، وقت‌ی به استادی که شاخص h ش به حدود 18 رسیده. البته هیرش می‌پذیرد که ممکن است متوسط شاخص h برا ی رشته‌ها ی مختلف یکسان نباشد. او می‌گوید: ”اول باید مقدارها ی نوعی ی شاخص h را برا ی دورشته‌ی مختلف بدانیم؛ بعد دو نفر از این دورشته را با هم مقایسه کنیم.“

- [1] Jorge Hirsch
- [2] University of California at San Diego
- [3] physics/0508025
- [4] ISI Web of Knowledge
- [5] Edward Witten
- [6] Institute for Advanced Study in Princeton
- [7] Marvin Cohen
- [8] University of California at Berkeley
- [9] Philip Anderson
- [10] Princeton University

γ

X0/050809

- [11] Steven Weinberg
- [12] University of Texas at Austin
- [13] Michael Fisher
- [14] University of Maryland